

VOOR HET EINDE VAN DEZE WERELD

Het einde van de wereld werd ons aangekondigd ergens eind december op de krantenpagina's, in televisiejournaals en in het moeras van de cyberwereld. Niet dat ook maar één verslaggever er zelf in geloofde en veel echte gelovigen werden er ook niet ontdekt. Voor de kritische geesten was het een schaamteloos zicht; al die journalisten op een kluit aarde op 21 december voor een nieuwsfeit dat ze helemaal zelf hadden gecreëerd. Maar hen kon het geen barst schelen, ze hadden weer miljoenen mensen voor hun televisiescherm vastgehouden. Want daar draaide het weeral om; de grote opzienbarende gebeurtenis prediken opdat uiteindelijk alles bij het oude blijft. Passieve toeschouwers kweken die slikken wat hen wijsgeemaakt wordt. Het is een spelletje dat we herkennen van bij de verkiezingen. De media en politici proberen ons een rad voor de ogen te draaien.

De mensen die niet hersenloos onderuitgezakt zitten achter een televisie- of computerscherm, kunnen enkel vaststellen dat de wereld niet is vergaan en we nog altijd opgescheept zitten met dezelfde hypocriete boel waar geld en macht regeren. Afwachten brengt geen zoden aan de dijk, we zullen zelf de handen uit de mouwen moeten steken. Gelukkig zijn we met alsmat meer mensen om geen hoop meer te hebben in de valse predikers. Na de verkiezingsshow van oktober bleek dat tussen de 15 en 20 % van de stemmers in Brussel niet was opgedaagd (+ ook nog 5 % blanco stemmen). De kloof tussen de realiteit van de journalisten en politiciers en de realiteit van het leven gaat diep.

Het is ondertussen al meer mensen opgevallen dat het verdacht stil is rond de gevangenen in de media. Nochtans botst het nog altijd binnen de gevangenis muren tussen de rebelse geesten en de gatlikkers van de macht. Binnenplaatsbezettingen,

gevechten met de cipiers, maar ook cipiers die zich laf wreken. Ze kunnen doen alsof er niets aan de hand is, wij weten beter en de solidariteit organiseert zich. Hetzelfde fenomeen vindt plaats in de straten. Terwijl een politiek een hetze creëert in de media en een politiebezetting eist, weten wij; de straatverlichting die het laat afweten (dankzij enkele saboterende handen) in enkele straten in Anderlecht (en elders) jaagt vooral de liefhebbers van de orde en haar stoottroepen angst aan. De donkere nachten beschermen ons tegen de speurhonden en hun schrikbewind. Hun plannen om ons constant onder het alziend oog van hun spotlichten en camera's te zetten, zullen altijd op weerstand stoten.

De vaststelling dringt zich op dat de wereld van de journalisten en politiciers, de wereld die de machthebbers ons voorhouden, niet overeenkomt met wat wij zien rondom ons, met wat wij leven. Hun wereld is niet mijn wereld. Geen hoop meer stellen in hun praatjes, geen geloof meer hechten aan hun beweringen is een eerste stap. En daaruit volgt een tweede; onszelf de middelen geven om onze eigen wereld vorm te geven. Maar dat gaat niet zonder slag of stoot. Weerbarstigen worden niet getolereerd door de democratie. De repressie wordt actief georganiseerd; de controle verscherpt, de uniformen verenigvuldigen zich, nieuwe gevangenis muren worden opgetrokken. Daarom stellen wij voor om niet af te wachten, maar om in de aanval te gaan. Rebelse daden die met elkaar communiceren en elkaar versterken. De kreten voor vrijheid die van over de Middellandse Zee hier echo's vinden. De uitdagingen komen ons tegemoet, wij zijn op weg.

Over alle grenzen heen, lang leve de revolte •

In echo op de vele strijdbewegingen in Egypte tegen de nieuwe macht, voor de vrijheid en het einde van alle uitbuiting, werd de residentie van de Egyptische ambassadrice, Fatma El Zahraa Ottman (Franklin Rooseveltlaan 13, Brussel), aangevallen door onbekenden. Tijdens de nacht hebben de aanvallers de ruiten gebroken, de gevel besmeurd met verf en een brandje aangestoken voor het gebouw. Toen de politie ter plaatse kwam, waren ze al verdwenen. De ambassadrice, vertegenwoordigster van de Egyptische staatsmacht in België, was thuis op het moment van de aanval.

De schaduw van de revolte •

In Anderlecht breiden de sabotages en vernietigingen van elektriciteitskasten die de straatverlichting voeden zich uit als een olievlek. De straatverlichting lijkt misschien banaal, maar is een belangrijk aspect van deze controlemaatschappij, net zoals het goed gezien is om overal het elektriciteitsnet aan te vallen. Want het is inderdaad dat netwerk, met haar kabels, kasten en transformatoren, die het systeem, haar doodsfabrieken, haar controle-instrumenten, haar consumptietempels, voedt.

Bravo! •

In Neder-over-Hembeek werden de lokalen van de preventiedienst van de vzw Bravo (die zich bevinden in het lokale jeugdhuis) in brand gestoken en totaal verwoest. De vzw Bravo leidt de preventiediensten in meerdere Brusselse gemeentes, neemt actief deel aan het opbod in de veiligheidsmanie (door bijvoorbeeld subsidies uit te reiken aan wie zelf bewakingscamera's en alarmen installeert) en incasseert de schandelijke gemeentelijke administratieve sancties.

Het stinkt naar onrecht en wij kunnen niet spreken.

Alles gaat te snel en de oorlog is begonnen.

Een koude oorlog, en discreet.

Ze treft enkel de armen en zij die buiten de wet leven.

Ze wilden het volk in twee delen en de staat van de *makhzen* [elite] opleggen.

Eis je rechten op, doe uw mond open en we zullen u de matras van oom agent doen vreten.

Zet die tv uit vol idiote programma's!

Zet die tv uit voor ze je afstompt!

Het is propaganda voor een officiële waarschuwing.

Ga door met consumeren, je gaat sterven!

We moeten ontwaken want morgen zal het nog erger zijn.

De muren komen dichterbij en de wereld vernauwt zich.

Word wakker! Ze hebben de oorlog verklaard.

Word wakker om de puntjes op de "i" te zetten!

We hebben jullie nodig.

Vrouwen mannen kinderen.

Word wakker voordat de kaalslag ons overvalt.

Word wakker want onze levens baden in de stront.

Word wakker! Word wakker!

Het stinkt naar onrecht en we kunnen nog altijd niet spreken.

Gemarginaliseerd volk, de politiciers nemen jullie op sleeptouw

Een openluchtgevangenis zwemt in het onrecht en de uitbuiting.

Pas op voor de meningen van de bewakers van de ramp -

Pas op voor de arrestaties -

Mijn broeder, jij die boos bent, kom, we hebben je nodig.

Mijn zuster, jij ook.

Begrijp de wereld waarin we leven.

Begrijpen is een wapen.

Heb geen schrik, geloof in onszelf, het leven staat aan onze kant.

Ja, aan onze kant.

Broeders, zusters, we leven samen.

Vlug, veel tijd blijft er niet over.

Heb geen schrik, want alleen wij bestaan en dit systeem is van ons afhankelijk.

We moeten onze moed verzamelen om in actie te schieten en de stereotypen te vernietigen,

Laten we nieuwe deuren openen!

Zij die zich naar één enkele deur wenden zullen haar gesloten vinden.

We zijn geen avonturiers,

Maar maken deel uit van een lange geschiedenis

Die we op onze schouders meedragen.

Denk je dat ze bang zijn van ons?

Denk je dat ze bang zijn van jullie?

Ja, ze zijn bang van jullie!

We hebben hoop, want de dag komt waarop ze zullen betalen voor hun misdaden.

Verzet, verzet voor de vrijheid!

[Dit is een oproep om te betogen op 13 januari die door anarchisten in Marokko verspreid werd. De video werd door tienduizenden Marokkanen bekeken en de autoriteiten zijn op zoek naar de auteurs. Wat er op 13 januari gebeurde, geven we mee met het volgende nummer.]

MARRAKECH: HEL VOOR DE ARMEN EN PARADIJS VOOR DE TOERISTEN

Het waren twee uitzonderlijke dagen voor de bewoners van Marrakech. Het begon op vrijdag 28 december, in de wijk "Sidi Youssef Ben Ali", waar rond de 2000 personen bijeenkwamen om de stijging van de water- en elektriciteitsprijzen aan te klagen. Met het verbod van deze bijeenkomst als voorwendsel is de politie direct tussen beide gekomen. Voor de inwoners van Marrakech is het gevecht toen begonnen, de betoging is in een rel omgedraaid. Tegelijkertijd zijn er tientallen tellers van water en elektriciteit gesaboteerd en hield men de politie tegen die de wijk wou binnenkomen: er werd met stenen gegooid, banden in de fik gestoken tegen de waterkanonnen, molotovcocktails... Het was een echte gevechtszone geworden.

De volgende dag, zaterdag 29 december, gaat er een bijkomst van "Derb El Assas" richting het hoofdcommissariaat van de stad met slogans voor de vrijheid van de 30 gearresteerde manifestanten die de wijk "Sidi Youssef Ben Ali" hadden beschermd, onder wie twee adolescenten van 14 en 16 jaar. Om 18:30 diezelfde dag op het "Jamâ El Fena"-plein in Marrakech vond er op het initiatief van de beweging van de 20ste februari een solidaire sit-in plaats voor de vrijheid van de gevangenen.

In elk nummer van Buiten Dienst nemen we een greep uit de vele daden van rebellie en revolte.

Over het algemeen wil de Staat en haar media en journalisten niet al te veel ruchtbaarheid geven aan die gebeurtenissen, of, meer nog, ze verdraaien, misvormen en verminken tot dingen waarin niemand zich nog kan herkennen.

De Staat wil niemand op *slechte ideeën* brengen – maar wij wel, en daarom deze kolommen.

EGYPTEN. ZOALS DE ZEE

De sociale revolutie is zoals de deining van de zee. Haar golven volgen elkaar op en botsen op de obstakels die zich aandienen. Ze verpletteren die, of deïnen terug. Met al het geweld van een onstuimbaar elan vernietigen ze slag na slag de rotsforten van de macht, van de uitbuiting en van de onderdrukking. Een eerste torenhoge en onverwachte golf haalde de dictatuur van Moebarak neer. Een tweede deed het leger terugdeïnen toen het de macht wilde grijpen. Een derde golf komt vandaag aanzetten tegen de nieuwe orde die de islamisten willen opleggen.

De ware revolutionaire maalstroom gehoorzaamt aan geen enkele partij, geen enkele chef, geen enkele macht. Integendeel, het zijn onverzoonbare vijanden. Ze zullen meegesleurd worden naarmate de revolutie zich verdiept. Tussen de sociale revolutie die alle verhoudingen gebaseerd op uitbuiting en overheersing ondermijnt en de bedriegers, de chefs, de meesters, de partijen, de kapitalisten, de autoritaire van alle soort, kan er alleen maar strijd op leven en dood zijn. Want de vrijheid en het einde van de uitbuiting vereist de vernietiging van alle macht en van het kapitalisme.

Het zou niet mogen verbazen dat aspirant-machthebbers proberen surfen op de revolutionaire golf die vandaag het land van de Nijl overstroomt. Het is geen verrassing dat nieuwe leiders zich proberen opleggen door bedrog en huichelarij, daarbij geholpen door de media en regeringen van hier die spreken van 'de oppositie'; geen verrassing dat het ware revolutionaire elan zich in geen enkel partijprogramma laat vertalen, geen enkel referendum, geen enkele vlag en door geen enkel machtsbastion ter wereld erkend wordt. Zeker, degenen die vandaag in Egypte aan het vechten zijn tegen de huidige macht vormen geen homogene blok, en al evenmin streven ze allemaal naar een ware sociale revolutie. De aan de gang zijnde strijd worden doorkruist door duizenden tegenstellingen: tussen de tegenstanders die een grondwetgevende vergadering zonder doorslaggevende invloed van islamisten eisen en degenen die geen heil zien in de parlementaire democratie; tussen degenen die vechten voor loonsverhogingen en meer aanvaardbare arbeidsomstandigheden en degenen die alle bazen willen verjagen; tussen degenen die wel vechten maar de vooroordelen, de heersende moraal, de tradities van eeuwenoude onderdrukking niet in vraag stellen en degenen die zowel tegen de staatsmacht vechten als tegen het verpletterende gewicht van het patriarchaat als één

en ondeelbare strijd; tussen degenen die zwaaien met de nationale vlag en degenen die hun gevechten verbinden met de strijd van de uitbuiters overal elders in de wereld... Maar het is zonder twijfel ook dáár dat zich de kracht bevindt van de revolutie die aan de gang is in Egypte: voorbij alle tegenstellingen, vindt ze haar oorsprong in het hart van de uitbuiters en onderdrukte. En daar wordt echt slag geleverd.

Wat gebeurt in Egypte zal overal in deze wereld waar mensen in strijd zijn echo's krijgen. De islamisten van alle tendensen hebben zich tegenover miljoenen mensen op deze planeet jarenlang weten voordoen als sociale strijders, maar vandaag kan in Egypte hun masker misschien afvallen, zoals het reeds in andere regio's gevallen is (denk maar aan het zuiden van Tunesië). De sociale revolutie in Egypte zal misschien de tombe zijn van de islamisten en van de religieuze reactie die zich vormt als sociale emancipatie.

Aan de basis van internationale revolutionaire solidariteit ligt je eigen herkenning in de gevechten die elders gevoerd worden. Toeschouwers blijven van de insurrectionele opstoot in Egypte kan alleen maar bijdragen aan haar isolatie en verstikking. Om het ware revolutionaire elan ginder te ondersteunen en te versterken, het elan dat komaf wil maken met alle uitbuiting en macht, moet je handelen. Je in het strijdgewoel werpen, gewapend met de idee van vrijheid, de ware vrijheid.

Wij vinden het dus gepast om een oproep de wereld in te sturen om over te gaan tot de aanval, om, daar waar we ons bevinden, met onze eigen ideeën en middelen, de revolutionaire golf in Egypte te ondersteunen. In Alexandrië, Caïro, Malhal-la werpen duizenden mensen zich in de strijd voor een nieuwe wereld, laten wij ervoor zorgen dat elke vertegenwoordiger van de Egyptische staat en van het Egyptische kapitaal het conflict aan zijn deur gebracht krijgt. Dat elke staatsman, elke kapitalist en dienaar van de orde over de hele wereld de hete adem van de sociale revolutie in zijn nek voelt.

Laten we banden van actie smeden tussen de insurrectionele haarden overal ter wereld!

Voor de vernietiging van alle macht!

[11/01/2013]

BRAAK JE GELD UIT

Je hebt veel kans dat je reeds een dergelijke onaangename brief in de bus gekregen hebt. *Gemeentelijke administratieve sanctie* noemen ze het. Naar het reglement van elke gemeente kunnen gedrag en gewoontes die sociaal beschouwd worden, bestraft worden met boetes door eender welk geïnformeerd ventje (agenten, stadswachten, parkeerswachters en zelfs vuilnisophalers...). Ze hebben het over spuwen op straat, niet-conform afval, luid roepen, affiches plakken, je verzetten tegen interventies van controleurs en agenten, honden zonder leiband laten, zonder toelating betogen,... de lijst is eindeloos.

Maar het gaat niet zomaar over een zoveelste pestactie van de staat. Deze manier om te onderdrukken en te bestraffen beantwoordt aan hun nieuwe visie op het beheer van de Brusselse bevolking. Aangezien het leven hier niet per se alle regeltjes volgt (als je die allemaal zou moeten volgen, dan zouden we werkelijk zombies worden) en er een zekere levendige wanorde deze stad nog doet trillen, is de macht bezig met zich vele middelen te verschaffen om haar repressieve capaciteit te verhogen. De administratieve sancties zijn één van die nieuwe wapens in handen van de macht.

Willen we vechten tegen deze sancties, dan moeten we die dus begrijpen in het algemeen verband met de andere aan de gang zijnde veranderingen. De renovatie van een wijk gaat hand in hand met een verhoogde politie-aanwezigheid en een hele armada van boeteuitdelers voor alles wat niet in hun kooien past. De militarisering op het openbaar vervoer (alsmaar meer bewakers van alle soort, een eerder brutale repressie van fraudeurs en over het algemeen een verscherpte controle van alle reizigers) gaat hand in hand met de uitbreiding van de middelen van het gerecht om de "misdadigers" te straffen en de bouw van nieuwe gevangenissen om méér armen en rebellen te kunnen wegsteeken. Dus: strijden tegen deze administratieve sancties betekent alles saboteren wat de macht vandaag in de steigers stelt om ons in te lijven.

Hun taal niet overnemen is zeker de eerste stap. Het allereerste onaanvaardbare gedrag in mijn straat zal altijd dat van de uniformman zijn die mensen komt oppakken, van de baas die uitbuit, van de rijke stinker die huur aftroegelt, van de deurwaarder die deuren openbeukt, van de verklikker die samenwerkt met de macht. Dat zijn de echte ongewensten.

Ten tweede moeten we de middelen vinden om hun sancties en hun repressief arsenaal te saboteren. Makkelijke dingen, niet te moeilijk, binnen het bereik van éénieder. De kabel doorknippen die de camera op de hoek van de straat voedt... dat vraagt niet veel moeite, het kan zelfs onbenullig lijken, maar zoïets brengt de controle schade toe. Een beetje lijm in de gleuf van de parkeermeters spuiten. De preventiedienst van op de hoek, de alomtegenwoordige vzw Bravvo die deze administratieve boetes int, doen begrijpen dat we ons niet zullen laten doen (een steen is snel geworpen, of niet soms?). Enfin, iedereen zal wel iets vinden naar zijn smaak om te kunnen antwoorden op iedere boete die de macht ons aansmeert.

*De maatschappij zit goed ineen.
Ze steken de klootzakken in uniformen
zodat we ze zouden herkennen.*

En boem ! • Onbekenden brachten twee grote vuurwerkbommen tot ontploffing tegen de ramen van het politiekantoor van Droixhe, in Luik. De ontploffing deed de ramen uiteenspatten en de agenten die zich op dat moment in het kantoor bevonden, moeten wel eventjes geschrokken zijn... De politie hield vier verdachten aan, maar die ontkennen de feiten. De ontploffing vond plaats enkele dagen nadat de Brusselse politie op Yacine had geschooten, die nog steeds in coma ligt.

Incident & sabotage • Opzettelijke sabotage of niet, dat is niet geweten, maar in elk geval moesten meerdere wijken in het westen van Brussel het bijna een dag lang stellen zonder internet, televisie en telefoon aan de vooravond van nieuwjaar. De afhankelijkheid van de technologie en het constante informatiebombardement werd zo eventjes verstoord.

Vijf bewakers K.O. • Een gevangene in Sint-Gilles is erin geslaagd om vijf bewakers het hospitaal in te slaan. Die moesten hem begeleiden naar de interne discipline-commissie die zetelt over een ander incident waar onze bokskampioen bij betrokken was. De opstandige gevangene werd overgeplaatst naar Nijvel. Vuistslagen in het gezicht van allen die andere mensen opsluiten!

Het kapitaal aanvallen in haar rollend materieel • Op verschillende plekken en tijdstippen in Brussel, Charleroi en Luik werden vrachtwagens en bestelwagens van verschillende bedrijven in brand gestoken. Dat is inderdaad een redelijk makkelijke manier om de kapitalisten schade te berokkenen en het verloop van de dagelijkse uitbuiting te verstoren: ga op jacht naar hun voertuigen en stel ze buiten werking.